

Благословення для пастора, який молиться

1. Зростання бачення.
2. Зростання любові до людей у церкві, навіть до дивакуватих та примхливих.
3. Зростання мудрості для прийняття добрих рішень у керуванні церквою.

Успіх доктора Джадсона в молитві пояснюється тим, що він віддавав молитві багато часу. З цього приводу він казав: «Налаштуй свої справи таким чином, щоб можна було дві чи три години щодня віддавати молитві. Не самому лише вправляння у побожності, а власне справі таємної молитви та єднання з Богом. Намагайся сім разів на день відходити від справ та товариства і підносити душу до Бога, усамітнившись від усіх. Починай день з того, щоб устати опівночі та присвятити цій священній справі якийсь час серед нічної тиші й темряви.

Світанкова година має застати тебе за тією ж самою справою. Дев'ята, дванадцята, третя, шоста та дев'ята година вечора повинні бути свідками того ж самого. Будь непохитним у Господній справі. Іди на усі можливі жертви, аби вона не занепала. Зважай на те, що час короткий, і ніяк не можна допустити, щоб справи й товариство вкрали у тебе твого Бога».

«Це неможливі, фанатичні вказівки!» — скажемо ми. Д-р Джадсон звертав погляд цілої імперії до і заклав непохитні гранітні основи Божого царства у самому серці Бірми.

Він був успішним, одним із небагатьох, які мали потужний Христів вплив на світ. Багато обдарованіших та освіченіших за нього людей не мало такого впливу. Їхні релігійні справи подібні до слідів на піску, а він свою роботу вигравіював на камені.

Секрет, завдяки якому його праця є такою глибокою та тривкою, полягає у тому, що він віддавав час молитві. Його молитва не холонула, він дбав, щоб вона була, немов розпечене залізо, і Бог наділив її незламною міццю. Ніхто не може робити великі та неминущі справи для Бога, якщо не буде мужем молитви. І ніхто не зможе стати мужем молитви, якщо не віддаватиме молитві багато часу. Якщо ви, служителі, не надто віддані молитві, то вас дуже шкода.

Якщо у майбутньому ви будете покликані до пасторського служіння у великій чи малій громаді і станете лінивими у своєму потаємному молитовному житті, то шкода буде не лише вас, але й ваших людей.

Крім того, на вас буде готовий засуд, і прийде день, коли ви будете стояти осоромлені та приголомшені.

Служитель, який не молиться щиро за свою працю, є, безумовно, порожньою і пихатою людиною...

Він зробився простим чиновником... або мерзенним лицеміром, який любить людську славу і не дбає про славу Божу. Він стане, безсумнівно, лише тільки поверхневим базікою, якого будуть любити там, де найменш цінується благодать і найбільш шанується марнотна показуха. Він не зможе бути одним із тих, хто глибоко оре і хто збирає щедрі врожаї — він ледар, а не трудар.

Як проповідник він називається живим, але є мертвим. Його життя кульгаве, як у чоловіка з Книги Приповістей, у якого волочаться ноги, — бо його молитва коротша за його проповідь.

Алістер Бегг: «Якщо наша молитва є жалюгідною, то це тому, що ми вважаємо її чимось додатковим, а не основоположним. Коли я не молюся, то це стається тому, що десь глибоко

всередині я вірю, що насправді молитва нічого не значить. Якщо я роблю усе, крім молитви, то це стається тому, що я підозрюю, що усі мої намагання важать більше, ніж молитва.

Якщо у календарі церкви є все, що завгодно, але молитва зазначена як якийсь додаток до всього, тоді зрозуміло, що у цій церкві молитву вважають чимось додатковим, а не основоположним для всього, що робиться».

Е. М. Баундс: «Той, хто керує собою, керує іншими. Той, хто переміг себе, може перемогти інших. Ми дуже мало можемо зробити для того, щоб навчити інших тих принципів, яких не навчилися самі. Ми не можемо спрямовувати ті сили, які формують особистість, якщо самі не зазнали дії цих сил».

Джон Дрешер: «Безмолитовні керівники є безсилими керівниками, які продукують безсилих послідовників. Допоки ми не навчимося молитися і пізнавати об'явлення духовної істини, яке приносить молитва, ми залишимося невіруючими у глибині свого серця незалежно від того, які ми виголошуємо доктрини і яке богослів'я проповідуємо. Крім того, праця наша не побачить процвітання, а наші люди зійдуть на манівці».

4. Зростання сили та помазання у проповіді Божого Слова.

Цитата з книги Е. М. Баундс, «Могутня і молитовна кафедра»

«Сила проповідника захована у силі молитви і його вмінні молитися так, щоб досягати Бога і приносити великі результати. Сила молитви рідко випробовується. Щоб хтось зрозумів можливості молитви, — це трапляється рідко. А щоб вичерпав їх, — ніколи. Кафедра, закріплена та запалена святими бажаннями, кафедра, з якої ці бажання невпинно підносяться до Бога з невтомною вірою, буде кафедрою великої сили. Годі знайти щось слабкіше, прісніше, непродуктивніше за коротенькі нудні молитви. Молитися над нашими проповідями так, як ми кажемо кілька слів у молитві над їжею, — це марна справа.

Кожна частина проповіді має народжуватися у муках молитви; у її початку і в її завершенні має відчуватися благання та молитовна пісня. Її виголошення має бути ревним, а спонукою до нього має бути любов, розжарена у печі молитви. Молитва, яка горить наполегливим бажанням та підштовхується вірою, що не складає крила, допоки не досягне до Бога, — така молитва є наймогутнішою з усіх сил.

Молитва, яка штурмує небеса та зворушує Бога непереборним заступництвом, робить кафедру престолом, а сказане з неї — доленосними постановами».

Е. М. Баундс: «Це помазання є даром, який неможливо віддати. Цей дар дається з умовою, а його присутність зберігається та прибільшується тим самим, завдяки чому його було набуто, примноженням молитви до Бога через ревне бажання бути з Ним; цінуванням молитви, її пошуком із невтомним запалом, визнанням усього іншого втратою та невдачею, якщо воно стається без неї. Як і звідки приходить це помазання? Безпосередньо від Бога у відповідь на молитву. Лише серця, що моляться, наповнюються цим святим миром, це помазання торкається лише вуст, з яких зриваються слова молитви.

Молитва, багато молитви — ось яка ціна помазання для проповіді. Молитва, багато молитва — ось єдина умова для утримання цього помазання.

Без невинної молитви це помазання ніколи не прийде до проповідника. Без витривалості у молитві це помазання, як манна, залишена на другий день, вкривається червами».

5. Емоційна сила, витривалість, міць, уміння триматися при збільшенні напружень та навантажень.

Уоррен Бенніс: «Керівники і лідери навчаються у процесі ведення за собою, і найкращою для них наукою є ведення за собою попри усі перешкоди. Як погода формує гори, так само і проблеми формують керівників.»

6. Зростання радості у служінні.

7. Зростання стосунків з Богом.

8. Зростання шлюбу.